

БЕЛАРУСКАЯ
МОВА

ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ
ДЛЯ ШКОЛЬНИКАЎ
І СТУДЕНТАЎ

РЕПОЗИТОРИЙ

АГУЛЬНАСЛАВЯНСКАЯ (ПРАСЛАВЯНСКАЯ) ЛЕКСІКА, адзін з пластоў спрадвечна беларускай лексікі, што ахоплівае слова, якія захаваліся з перыяду агульнаславянскага моўнага адзінства і ўжываюцца ў большасці сучасных славянскіх моў: бел. *голова*, укр. *голова*, рус. *голова*, балгарскае *глава*, серба-харвацкае *глаја*, славенскае *glava*, чэшскае *hláva*,польскае *głowa*; бел. *салавей*, укр. *соловій*, рус. *соловей*, балгарскае *славей*, чэшскае *slavík*,польскае *śląwik*, славенскае *slávęc*.

Агульнаславянскі лексічны пласт ахоплівае разнастайныя тэматычныя групы слоў: назвы асоб паводле роднага і срацтва (*баба, дзіця, нявестка, сіратка, купець*); назвы органаў і частак цела чалавека і жывёл (*барада, галава, лоб, локаць, рука*); назвы жывых істот (*бык, варона, заяц, мядвед, кінь, жук, чарвяк*); назвы раслін і іх частак (*авёс, жытна, колас, корань*); назвы прадуктаў харчавання (*блін, квас, каша, кіセル, крупы, сала*); назвы прадметаў быту (*вядро, бочка, мех, кажух*); назвы часавых паняццяў (*год, восень, лета, месяц*); назвы абстрактных паняццяў (*воля, віна, грэх, крыўда, праўда*); назвы дзеянняў (*дыхаць, бегчы, ехаць, ляцець, гаварыць*); назвы якасцей і ўласцівасцей (*багаты, бедны, здаровы, мудры*); назвы ліку (*весем, дзесяць, тысяча*); займеннікі (*я, ён, мы, хто, што*) і інш.

У беларускай мове агульнаславянскія слова набылі своеасаблівае фанетычнае ablічча. Яны характеристызуюцца поўнагалосsem, **дзеканнем, цеканнем, яканнем**, прыстаўнымі гукамі: *серада, дзед, несці, пачы, восень*.
Н.П. Лобань.